

Sygn. akt II CNP 66/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 27 marca 2014 r.

skargi T. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 24 lipca 2012 r.,

wydanego w sprawie z powództwa T. P.

przeciwko K.P.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

W sprawie z powództwa T. P. o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny w stosunku do pozwanego K. P. wygaś z dniem 1 lipca 2011 r., Sąd Rejonowy w Ł. oddalił powództwo. Na skutek apelacji powoda, Sąd Okręgowy w Ł. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił, iż obowiązek alimentacyjny powoda wobec pozwanego wygaś z dniem 24 lipca 2012 r.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego złożył powód wskazując jako naruszone przepisy procesowe to jest art. 316 § 1, art. 325, art. 328 § 2 k.p.c. oraz przepisy prawa materialnego to jest art. 138 k.r.o. Zarzuty skargi wiążą się z procesowym brakiem w postaci nieoddalenia części apelacji powoda zaskarżającej wyrok Sądu Rejonowego w części oddalającej powództwo o ustalenie nieistnienia obowiązku alimentacyjnego w okresie od 1 lipca 2011 r. do dnia 23 lipca 2012 r. i niesłusznym, zdaniem powoda, nieuwzględnieniem powództwa w tej części mimo istnienia ku temu przesłanek materialnoprawnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na skutek apelacji powoda zaskarżającej w całości wyrok Sądu Rejonowego oddalającego sprecyzowane w pozwie powództwo, Sąd Okręgowy zmieniając zaskarżony wyrok, powództwo uwzględnił jedynie częściowo. Oznacza to, że Sąd Okręgowy w części w jakiej nie uwzględnił apelacji powoda, to jest nie uwzględnił żądania ustalenia, że obowiązek alimentacyjny powoda względem syna wygaś wcześniej niż z dniem 24 lipca 2012 r., powinien był w tej części apelację oddalić. Skarżący w skardze wskazuje na tę wadliwość wyroku, stawiając zarzuty naruszenia art. 316 § 1 i art. 325 k.p.c. jednak nie dostrzega, że istnienie szkody wyrządzonej wyrokiem, jako w ogóle warunku skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wiąże się z merytorycznym rozstrzygnięciem o żądaniu i to rozstrzygnięciem nie sądu pierwszej instancji, ale tego sądu, od wyroku którego skarga zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. przysługuje i od wyroku którego została wniesiona.

Uwzględnienie skargi przez stwierdzenie, że prawomocny wyrok jest niezgodny z prawem, ma charakter prejudykatu, stwarza bowiem możliwość dochodzenia od państwa, na podstawie art. 417¹ § 2 k.c., odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez wydanie konkretnego rozstrzygnięcia. Ta materialnoprawna podstawa powództwa o odszkodowanie, wymaga od powoda wykazania wszystkich przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, z których istnienie szkody i związku przyczynowego pomiędzy tą szkodą a zdarzeniem sprawczym jakim jest treść wydanego wyroku, muszą być wykazane już na etapie uzyskiwania prejudykatu. Tymczasem, rozstrzygnięcie zawarte w wyroku Sądu Okręgowego, obejmujące ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego z dniem 24 lipca 2012 r. jest dla powoda korzystne, z wyroku tego nie wynika dla niego żadna szkoda. Szkodą jaką powód artykułuje w skardze, to jest, że za okres co do którego, zdaniem skarżącego niesłusznie, sąd uznał powództwo za nieuzasadnione, ma on obowiązek płacenia alimentów, co daje kwotę „co najmniej 7 650 zł”, jest szkodą będącą następstwem nieuwzględnienia żądania apelacji obejmującego okres od 1 lipca 2011 r. do 23 lipca 2012 r. W tym jednak zakresie wyrok Sądu Okręgowego nie istnieje, Sąd Okręgowy nie orzekł bowiem o całości żądania objętego apelacją, nie oddalił bowiem tej części apelacji powoda. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia może być wniesiona tylko od wyroku istniejącego, natomiast jego brak, w okolicznościach sprawy, otwierał powodowi drogę do uzupełnienia wyroku w trybie art. 351 k.p.c.

Ponieważ brak jest substratu zaskarżenia skargą, skarga jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu, co orzeczono zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c.